

Medlem af Menighedsraadet, han vil ogsaa temmelig sikkert i sit Hjerte føle sig forulempet af at skulle rette sig efter Folkekirkens Forskrifter. Det er det, jeg har sagt, men disse Ord „den danske Folkekirkens Forskrifter“ ramme slet ikke Folkekirkens Bekendelsesskrifter; det ligger meget snarere i Ordene Folkekirkens Lovgivning. Det er mærkeligt nok, at de Herrer, de begge ere Teologer, ikke have set dette; saa meget mere som de begge have citeret, den ene i Gaar og den anden ved en tidligere Lejlighed, Christian den 5tes Danske Lov. Der staar det udtrykkeligt. Der staar i 2den Bogs 1ste Kapitel: „Den Religion skal i Kongens Riger og Lande alleene tilstædis, som overeens kommer med den Hellige Bibelske Skrift, det Apostoliske, Nicæniske og Athanasii Symbolis, og den uforandrede Aar et tusind fem hundrede og tredive overgiven Augsburgiske Bekiendelse og Lutheri liden Catechismo.“ Det er Lovgivningen, det er den, der gælder for Folkekirken endnu, og der ere Bekendelsesskrifterne nævnte, men til visse ikke i Folkekirkens Forskrifter, som ere noget ganske andet. Naar de ærede Medlemmer vilde stille Forslag, skulde de hellere have stillet Forslag om at udelukke Lovgivningen, at faa Løftet forandret saaledes, at de Mænd, der væltes til Menighedsraadet, ikke skulde holde sig Folkekirkens Lovgivning efterrettelig. Skønt det var jo rigtignok en underlig Ændring at faa indført. Ganske mærkværdigt er det ogsaa — jeg nævner det bare i forbigaende — at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i den Grad gaar uden om Domstolene, at Valgbestyrelsens Afgørelse, naar der er rejst Klage imod den, skal indankes til Afgørelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Stedet for af Domstolene. Men det er vel sagtens noget lignende som det ærede Medlems Forslag; om, at der ikke maa bruges hemmelig Afstemning; der gælder bare om at faa lavet noget, som ikke passer med det foreliggende Lovforslag, det gælder mindre om, hvad der staar deri.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds mente, at det var rent galt med den fri Menighedspleje, som Lovforslaget indfører. Han skildrede det store Vildrede, der vilde komme til Stede i Kommunerne. Man vilde have det almindelige Fattigvæsen, de fri Fattiggasser, dernæst hvad han kaldte tvungen kirkelig Fattigpleje og endelig Menighedsplejen. Jeg tror, at det ærede Medlem kan tage

sig det adskillig lettere, end han gør, jeg tror, Befolkningen nok finder ud af det. Sagen er den, at i mange, maaske de fleste Menigheder er der megen Godgørelighed, som ikke gaar ind under det offentlige Fattigvæsen eller de fri Fattiggasser eller endog under Menighedsplejeforeningerne. Der er megen Godgørelighed, ogsaa organiseret, som ikke falder der ind under, og der er intet i Vejen for, at disse Midler, som blive indsamlede gennem Kirkeblokken, og som Menighedsraadet faar at virke med, meget godt kunne blive anvendte, uden at det i nogen Maade falder de fri Fattiggassers Virksomhed til Byrde. Nu mener det ærede Medlem, at det bliver galt, naar Præsten maaske har samarbejdet med en Menighedsplejeforening i Førvejen, for saa skal han tvinges til at give slip paa den og vende sig til Menighedsraadet. Hvor er denne Tvang? Den er ikke i Lovforslaget, og den er der endnu mindre, efter at Udvalgets Flertal har ændret § 17 saaledes, at Præsten *kan* henvende sig til Menighedsraadet. Det beror udelukkende paa Præsten, om han vil samarbejde med Menighedsraadet i slige Sager, som angaa Fattigplejen. Kun Uddelingen af maaske en 10—12 Kr., naar der ikke er mere i Fattigbøssen, skal han være med til, men dette kan ikke genere Præsten. Ellers er det Kirkens ydre Bestyrelse; i alt hvad der angaar Sjælepleje, faar han kun med Menighedsraadet at gøre, naar han selv vil. Der er ingen Tvang, ingen Baand, der er fuldkommen Frihed.

Ja, det ærede Medlem fremkom med saa mange Indvendinger og Paastande, at jeg vilde trætte det høje Ting meget, om jeg vilde følge ham i dem alle, og det vil jeg ikke udsætte mig for. Jeg skal derfor nu forlade det ærede Medlem og hans Paastande og vende mig til det tredje Mindretal, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich). Dette Mindretal staar jo paa det Standpunkt, at vi her ere ved en meget vigtig Sag. Kirkelovgivningen er en vigtig, en meget vigtig Sag for Kirken og for Folket; men denne vigtige Sag har Rigsdagen ingen Forstand paa, og derfor skal Rigsdagen holde sig borte fra den; Rigsdagen er ikke moden til at tage Beslutning i disse Sager, og derfor skulde vi helst holde os borte derfra og lade det gaa over til en Kommission. Det ærede Medlem ønsker en Kommission, og det ærede Medlem siger i sin Betænkning, at han erkender ikke, at dette Forslag om Menighedsraad kan være